

SOA 3.0?

LEKKER BELANGRIJK ...

Heeft u ook de discussies gevolgd over de vraag of SOA dood moet worden verklaard? En of we EDA kunnen beschouwen als opvolger? Ik wel, leuk! Het geeft een interessant doorkijkje in de vele meningen over de belangrijkste architectuurstijlen van de laatste jaren. Ik lees de *posts* altijd zonder de schrijvers te veroordelen: “ja, zo kun je er ook tegenaan kijken”. En ik geniet van versienummers die aan architectuurstijlen-in-ontwikkeling worden geplakt, zoals SOA 2.0. Bijna automatisch start ik dan Google en zoek of er al een 3.0 versie beschikbaar is: tot mijn verrassing levert dat slechts een paar honderd hits op! Hoog tijd dus om daar wat aan te doen. Bij deze herintroduceer ik SOA 3.0 en verklaar het daarna irrelevant.

Eerst even geschiedenisles. SOA 1.0 was een oplossing voor applicatie-integratieproblemen. U weet wel, de bekende posters met honderden applicaties die in een grote kluit aan elkaar zijn gekoppeld. Onder de noemer EAI lukt het niet om hier grip op te krijgen, maar dat versnelde toen er – met dank aan het internet – internationale standaarden op het gebied van berichtuitwisseling ontstonden. Interfaces werden services en zo ontstond SOA. Uiteraard was er ook een technologiepush: de nieuwe generatie middleware heette Enterprise Service Bus (ESB).

Daarna kwam SOA 2.0. De integratieproblemen waren ineens weg, de nadruk lag op de business value. Services waren immers essentieel om bedrijfsprocessen snel aan te kunnen passen! Het fenomeen ‘business service’ werd dus populair: herkenbare services die kunnen worden georkestreerd tot nieuwe bedrijfsprocessen, die real-time kunnen worden bewaakt en geoptimaliseerd. BPM en SOA kwamen samen, de ESB's werden omgedoopt tot BPM-platformen. En bedrijfsgebeurtenissen werden ‘events’, die we met EDA konden automatiseren.

De meeste bedrijven hebben hun handen vol aan SOA 1.0 en 2.0. Met wisselend succes. Het blijkt lastig en een kwestie van lange adem. Maar is SOA daarom dood? Welnee! De standaarden voor services en processen worden momenteel overal gebruikt. Het denken in services is gemeengoed: gegevensservices, kenniservices, business services, content services, zoekservices, portal services, geoservices,

cloud services. Kortom, SOA als architectuurstijl is volwassen geworden en dus praten we er minder over. Is er dus wel een SOA 3.0 nodig?

Ja! Want volgens mij heeft SOA tot nu toe vooral duidelijk gemaakt waar de schoen wringt in onze applicaties: we hebben het allemaal te ingewikkeld gemaakt! Ja, ik weet het: de werkelijkheid van overheid en bedrijfsleven is uit zichzelf complex en dat kunnen we echt niet zomaar wegredeneren. Maar onze applicatielandschappen lijken inmiddels veel complexer dan de werkelijkheid te zijn geworden! En we blijven in vicieuze cirkels vastzitten waarin we problemen oplossen met nieuwe IT-snuffjes, die over een paar jaar zelf weer een probleem zullen worden. SOA kan ook die kant op gaan: het is tamelijk naïef om te denken dat we complexiteit in applicatielandschappen kunnen reduceren met services en nieuwe en technische oplossingen, laat staan dat we de bedrijfsprocessen echt beter kunnen ondersteunen. Nee, we moeten drastisch ingrijpen! De tijd voor lapmiddelen is voorbij. En SOA 3.0 gaat ons daarbij helpen. Twee jaar geleden sprak ik Ralf Schumann, toenmalig CTO bij SAP, die aangaf dat hij slechts 1 mantra losliet op zijn SAP Netweaver-ontwikkelaars: het moet simpeler, logischer en volgens standaarden. Ja! Maar dan wel integraal, niet alleen door naar de applicaties te kijken maar ook naar alle andere aspecten: de bedrijfsprocessen, de wet- en regelgeving, de organisatiestructuur, de medewerkers ...! Als een bedrijfsbehoefte alleen kan worden ondersteund met een complexe applicatieoplossing, dan is er iets fundamenteel fout! Als medewerkers zich niet prettig ondersteund voelen bij het werk, dan is er iets fundamenteel fout! Als wetten en regels zodanig worden geïmplementeerd dat ze nooit meer kunnen worden veranderd, dan is er iets fundamenteel fout! En SOA biedt alle hulpmiddelen om deze puzzel op te lossen. SOA 3.0 is dus: integraal puzzelen totdat simpele, logische oplossingen ontstaan. Een variatie op een bekende uitspraak: “Pak een probleem op, draai het om, bekijk het van alle kanten, maak het simpel en logisch, en los het op aan alle kanten!” En dat heeft niet zoveel meer met SOA te maken. SOA 3.0 is dus overbodig ... lekker belangrijk!

Art Ligthart is partner bij Ordina.